

Μηνιαῖον σύγγραμμα εἰκονογραφημένον

ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1896 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διευθυντής **ΝΙΚΟΣ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ** ἰδιοκτῆτης

Τῆ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡ' ἩΜῖΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΩΝ

ΕΣΧΕΔ' ΑΕΤΗΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ κ. Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας

διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 22,685 ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς διδασκάλους τοῦ κράτους ἀποφαίνεται ὅτι οὐχὶ ἀσυντελὴς ἐστὶ πρὸς τὴν διανοητικὴν τῶν παιδῶν ἀνάπτυξιν, ἢ ἐκδοσις τοῦ ἀρίστου τούτου περιοδικοῦ διότι καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι ἡρμωσμένη πρὸς τὴν παιδικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αἱ ἐννοαὶ ἐκλελεγεμέναι ἐπιμελῶς καὶ αἱ οἰκονομίαι αὐτοῦ ἐγγυῶνται τὴν εὐστοχίαν αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν» καὶ ἐντέλλεται αὐτοῖς «νά ἐνεργήσωσι πρὸς διάδοσιν τοῦ ὀφελιμωτάτου τούτου περιοδικοῦ, ὡς ἐπιτηδειοτάτου μορφωτικοῦ μέσου.»

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 3. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 3. Ἐν Ρωσσίᾳ ρούβλ. ἀργ. 2.

Εἰς τοὺς φρονιζοντας πρὸς ἐγγραφεὴν συνδρομητῶν δωροῦνται διάφορα δῶρα.

Ἐκάστη συνδρομὴ ἀρχομένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου λήγει τὴν 30 Δεκεμβρίου ἐλάτου ἔτους.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΠΑΙΔΙΚΟΤ ΦΥΛΛΟΤ»

11—Ὁδὸς Ἀδριανοῦ 11 μεταξύ φαρμακείου «Ἐλαφος» καὶ παλ. ἀγορᾶς—11

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ τὸ «Παιδικὸν Φύλλον» ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν κ. Νίκον Κοτσελόπουλον δικηγόρον Διευθυντὴν «Παιδικοῦ Φύλλου» εἰς Ἀθήνας.

ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΜΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ νομαρχιακοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀθηνῶν κ. Α. Μουμούρης ἀπήθυνε πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμη κύριε Κοτσελόπουλε,
Ἡ ἔλλειψις καταλλήλου παιδικοῦ ἀναγνώσματος αἰρεται διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» συνδυάζοντος τὸ τερπνὸν ἅμα καὶ ὠφέλιμον, ἀναπτύσσοντος τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, καθισταμένου δὲ οὕτω προσφιλοῦς ἀναγνώσματος πᾶσι τοῖς πρὸς μάθησιν ὁργῶσιν.

Πολυποικίλος καὶ τερπνὴ ἡ βιβλ. τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» θὰ ἰδύνατο πᾶν δικαίως καὶ τελεσφόρος ν' ἀντικαταστήσῃ πολλὰ τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων, ἃ τινὰ ἤκιστα ἀποφέρουσι τὸν προσδοκώμενον καρπὸν. Ἀπλῆ τις ἐξέτασις τῶν γνώσεων καὶ διδασκαλιῶν ὡς παρέχει ἡ ἀνάγνωσις τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τοὺς πάντας περὶ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ὑποστηρίξεως, ἧς τυγχάνει.

Διηγήματα ἢ ποιήματα, μύθους ἢ διαλόγους, ἱστορίας ἢ πραγματογνωσίαν, γυμναστικὴν ἢ ἀσκήσεις πνευματικῆς, μουσικὴν ἢ ἀποφθέγματα, τὰ πάντα ἀφθονα, πλούσια, ἐκλεκτά, ζωνρὰ ἀνευρίσκει τις εἰς τὸ «Παιδικὸν φύλλον» τὸ προσφιλέστερον τοῦτο ἀνάγνωσμα.

Περὶ τὴν ἐπιτολίαν κρίνω τὸν ἐπὶ πλέον ἐπαινον τοῦ συγγραμματος, διότι τοῦτο αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἐπιπέδῃ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναγνωστῶν, οὐδὲν ὅσον δ' ἔχει ἀνάγκην τῶν γραμμῶν τούτων, αἵτινες ἀφιερῶνται μόνον τῇ ζήτῳ καὶ τῇ προθυμίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ἐπιδιώκει τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τῆς σφριγώσεως νεότητος.

Τελευτῶν ἐπάναγκες κρίνω ὅπως διὰ τῆς ἀσθενοῦς μου φωνῆς παρορμήσω ὅσον οἶόν τε τὸν ρέκτιν καὶ ἐγγενῆ φίλον κ. Νίκον Κοτσελόπουλον εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἀποστολῆς ἐκφράσεων αὐτῷ ἐγκάρδιον Εὖγε.

Ὅπως ἐμέτερος
ΑΔΕΕ. ΜΟΥΜΟΥΡΗΣ

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μουμούρη λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἀναγράφομεν ὅτι **τριακόσια ἑβδομήκοντα ἑξ βιβλία** παιδαγωγικὰ ἐκδοθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ **εξάκοντα ὀγδοήκοντα** ἐν ὅλῳ περιοδικὰ παιδικὰ κυκλοφοροῦντα καθ' ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ἀντικατέστησαν τινὰ τῶν διδακτικῶν βιβλίων ἃ τινὰ ἐκούραζον τόσον τὸν νοῦν τῶν μαθητῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν περιοδικῶν καὶ τῶν παιδαγωγικῶν βιβλίων, ἤρχισαν συνιστάμενοι ἐν Εὐρώπῃ ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, παιδαγωγικοὶ σύλλογοι ἐκ τῶν δόκμων σπουδαιότεροι εἶναι ὁ κατὰ τὸν Ἰούλιον συστάς παιδαγωγικὸς σύλλογος τοῦ Ἐδιμβούργου, ὅστις ὡς σκοπὸν τοῦ ὄρισε νὰ ἐλαρρώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν πλειότερον τὸν μαθητὴν ἀπὸ τὰ μαθήματα νὰ ἐφαρμώσῃ δὲ νέον διδακτικὸν σύστημα, κατὰ τὸ ὅποιον πλὴν τῆς γλώσσης, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὸν μάθημα, καὶ τῶν μαθηματικῶν, τὰ ἄλλα θὰ μανθάνωνται διὰ περιοδικῶν ἀναγιγνωσκόμενων ἐν τάξει καὶ εἰς ἐπιτήκων πάντων παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν μαθητῶν, χωρὶς νὰ ζητῆται κατόπιν ἐλεγχος τοῦ τί ἐκάστος μαθητῆς ἐνθυμεῖται καὶ εἰς τί δὲν ἐπρόσεξε. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ὁ παιδαγωγικὸς σύλλογος Ἐδιμβούργου προσδοκᾷ μεγάλα ἀποτελέσματα.

Θὰ ἦναι εὐτύχημα ἂν αἱ ἰδέαι αἵτινες ἐκράτησαν παρὰ τῷ παιδαγωγικῷ συλλόγῳ τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ ὅφ' ὧν κατέχεται καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ παρ' ἡμῖν Νομ. σχολείου κρατήσῃ καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἴδωμεν μερικὰ ἐκ τῶν διδακτικῶν λεγομένων βιβλίων ἃ τινὰ εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύουσιν ἢ εἰς τὸ νὰ κουράζωσι τὸν νοῦν τοῦ μαθητοῦ ἄνευ τινος ὠφελείας, ἀντικαθιστώμενα διὰ παιδικῶν φύλλων καταλλήλων καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ ἦθος νὰ μορφώσωσι καὶ τὰς γνώσεις τῶν μικρῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν νὰ πλουτίσωσι.

Εἰς τὴν μελέτην τῶν κ. ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν διδασκάλων τοῦ κράτους καὶ εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλλ. κυβερνήσεως ἀνατιθέμεθα τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι διὰ τούτων ἐπιζητούμεν νὰ προσφέρωμεν ἀληθῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν φιλάτην πατρίδα.

Ἡ Διεύθυνσις.

Ο ΛΙΘΟΞΟΣ

ΖΗ ποτέ ἐν Ἰκ-
πωνίᾳ πτωχὸς λι-
θοξόος ὁ ὁποῖος δὲν
ἦτο καθόλου εὐ-
χαριστημένος ἀπὸ
τὴν τέχνην καὶ
τὴν τύχην του.

—Νὰ ἐγινόμην
πλούσιος, εἶλεγε,
τί καλὰ θὰ ἦμην.

Ἐν ἀγαθὸν πνεῦμα ἤκουσε τὴν εὐ-
χήν του καὶ ὁ λιθοξόος ἐγίνε πλούσιος!

Ἡμέραν τινὰ διήρχετο ὁ αὐτοκρά-
τωρ πρὸ τῆς οἰκίας του ὑπὸ συνοδείᾳ
πεζῶν καὶ ἵππεων ὅτινες ἐκράτουν ὀμ-
βρέλλας διὰ νὰ προφυλάττωσιν αὐτὸν
ἀπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου.

—Ἄχ! διατί νὰ μὴ ἦμαι αὐτοκρά-
τωρ, ἐψιθύρισε ὁ ἡδὴ πλούσιος.

Τὸ πνεῦμα ἤκουσε τὴν εὐχὴν του
καὶ τὸν ἔκκεν ἀμέσως αὐτοκράτορα.
Γενόμενος αὐτοκράτωρ εἶδεν, ὅτι ἐν καὶ
ἐκράτουν ἄνωθεν αὐτοῦ οἱ ὑπηρέται ὀμ-
βρέλλας, ἐν τούτοις αἱ καυστικαὶ ἀκτί-
νες αἵτινες ἀπεξήρανον τὴν ἐπικρατείαν
του, τοῦ ἐθερμαίνον τὴν κεφαλὴν.

—Τὶ αὐτοκράτωρ λοιπὸν εἶμαι ἐγὼ
ἀφοῦ ὁ ἥλιος μὲ ὑποτάσῃ; Πῶς ἐπι-
θύμουμαι νὰ ἦμην ἥλιος!

Τὸ πνεῦμα ἐξεπλήρωσε καὶ τὴν ἐπι-
θυμίαν του αὐτὴν.

Ἐγίνε λοιπὸν ἥλιος καὶ ἤρχισε νὰ
ἐκτοξεύῃ εἰς τὸν κόσμον τὰς ἀκτίνας
του, ὅτε μιά νεφέλη παρεντεθεῖσα με-
ταξὺ ἡλίου καὶ γῆς ἠμποδίζεν αὐτάς
νὰ φθάνουσιν εἰς τὸν κόσμον.

—Ἀφοῦ ἡ νεφέλη εἶναι ἰσχυρο-

τέρα μου, ἐψιθύρισε ὁ ἥλιος, τότε καλ-
λίτερον νὰ ἦμην νεφέλη!

—Καὶ ποῖος σ' ἐμποδίζῃ; ἀπήν-
τησε τὸ πνεῦμα.

—Καὶ ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἤρχισε
νὰ ρίπτῃ εἰς τὸν κόσμον ἀληθῆ κατα-
κλυσμὸν ὁ ὁποῖος ἐσχημάτισε μίγαν πο-
ταμὸν παρασύροντα ἀνθρώπους καὶ ζῶα.

—Θέλω νὰ γείνω ποταμὸς εἶπεν ἡ
νεφέλη αὐτὸς εἶναι ἰσχυρότατος.

Καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπήντησε:

—Γενοῦ.

—Καὶ ἐγίνε... Ἐνῶ ὁμως ἐκυλίετο,
αἶφνης προσέκρουσε ἐπὶ βράχου.

—Ποῦ λοιπὸν εἶναι ἡ δύναμις μου
ἀφοῦ εἰς βράχος μὲ ἀναχαίτιζῃ καὶ μὲ
συντρίβει; ἐκράυγασεν ὁ ποταμὸς. Αὐ-
τὸς εἶναι πράγματι ἰσχυρός. Πῶς ἐπι-
θύμουμαι νὰ ἦμην βράχος!

—Ἔσο, ἀπήντησε τὸ πνεῦμα, καὶ ἐγίνε!

Μετ' ὀλίγον ὁμως ἰδοὺ ἐκεῖ πτωχὸς
λιθοξόος μὲ τὰ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης
του ἀρχίζει νὰ θραύῃ τὸν βράχον.

—Ἄ! δυστυχία μου, ἐκράυγασεν
ὁ βράχος ὁ λιθοξόος λοιπὸν εἶναι ἰσχυ-
ρότερός μου; Πῶς ἐπιθύμουμαι νὰ ἦμην
λιθοξόος καὶ ἐγὼ!

—Γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ἀπήν-
τησε τὸ πνεῦμα.

Καὶ ὁ βράχος ἐγίνε λιθοξόος ὅπως
ἦτο καὶ πρότερον!

Δὲν εἶναι πάλιν εὐχαριστημένος ἐκ
τῆς τέχνης καὶ τῆς τύχης του, εἰδι-
δάχθη ὁμως ἐξ ὅσων τοῦ συνέβησαν
ὅτι πρέπει κανεὶς νὰ εὐχαριστῆται εἰς
ὅτι ἔχει διότι ἀπόλυτος εὐτυχία δὲν δύ-
ναται νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν ἀνθρώπον.

(Ἰαπωνικὴ παράβασις)

Η ΒΡΟΧΗ

(διὰ μικρὰ παιδία)

Βρέχει βροῦν καὶ αὐγὴ
Καὶ ποτίζει τ' ὅλη ἡ γῆ
Καὶ φουντώνουν τὰ χορτάρια
Καὶ χονδραίνουν τὰ σιτάρια

Μὰ θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ
Ποῦ θὰ παύσῃ καὶ ἡ βροχὴ
Κι' ὁ ἐργάτης θὰ θερίσῃ
Τὰ σακκιά του νὰ γεμίσῃ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς σύνθεσιν διηγήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ : «Ὅ,τι σπείρης θὰ θερίσῃς.»
 Εἰς τὸν διαγωνισμόν τοῦτον ἔλαβον μέρος εἰκοσὶν ἑπτὰ φίλοι μου.
 Βραβεύεται ὁ δὲ Ἀθηναῖος Ἀλ. Δημίτσας (Ἐρμηίτης) καὶ ἐπαινεῖται ἡ Ἀκανθούλλης
 Ἰδοὺ τὸ βραβευθὲν διήγημα :

ΟΤΙ ΣΠΕΙΡΗΣ ΘΑ ΘΕΡΙΣΗΣ

Ὁ Γεώργιος εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ χάσῃ τὴν γονεῖς του πολὺ ἔνωρίς καὶ νὰ μείνῃ οὕτω πολὺ νέος κληρονόμος μεγάλης περιουσίας. Ἄλλ' ἦτο λίαν ὑπερήφανος καὶ ὀκνηρὸς καὶ ἐσπατάλα τὰ χρήματά του διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἑαυτὸν του, χωρὶς νὰ δώσῃ ποτὲ μικρὰν ἐλεημοσύνην εἰς πτωχόν. Μίαν νύκτα δτε ἐπέστρεφεν ἀπὸ μιᾶς διασκεδάσεως ὅπου ἐδῆκάνησεν ἀρκετὰ, συνήντησεν εἰς τὴν θύραν ἐνὸς μεγάλου πτωχὴν γυναῖκα μὲ μαῦρα ἐνδύματα, ἣτις ἐκράτει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μικρὸν παιδίον κλαῖον ἕνεκα τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους.

— Κάμε ἐλεημοσύνην οἱ ὄνομα θεοῦ· εἴμεθα νηστικοὶ δύο ἡμέρας. Ἐμένα δὲν μὲ μέλλει, τὸ παιδί μου λυπήσου, ἀφέντη μου.

Ἄλλ' ὁ σκληρὸς Γεώργιος τῇ ἀπήντησε ψυχρῶς :

— Κάμε μου τὴν χάριν νὰ μὲ ἀρήσῃς ἡσυχον !

ὑπὸ τὴν λάμπην τοῦ πλησίον φανού ἠδύνατο νὰ ἴσῃ τις δύο μεγάλα δάκρυα, τὰ ὅποια ἐκύλισαν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς δυστυχοῦς γυναικὸς, ἣ ὅποια καθίσασα καὶ πάλιν εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας προσεπάθει νὰ καθουχάσῃ τὸ ἐκ τῆς πείνης κλαῖον τέκνον τῆς.

Καὶ ὁ Γεώργιος ἐξηκολούθησεν ἀτάραχος τὸν ὁρόμον του.

Ἡ ζωὴ ἁμοιάζει τὸν τροχόν. Μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα ἄλλο τε ἀναβίνει τὸ ἐν μέρος καὶ ἄλλο τε τὸ ἄλλο.

Ὁ Γεώργιος ἐσπατάλησεν ὅλα τὰ χρήματά του καὶ μετ' ὀλίγον ἔμεινε... πτωχός. Ἀντὶ τῆς ὥραιας του κατοικίας, εἶχε τώρα ὑγρὸν μικρὸν δωμάτιον ὑπογείου τινός, μὴ γνωρίζων δὲ καμμίαν ἐργασίαν κατέρυγε εἰς τὴν ἐλε-

μοσύνην διὰ νὰ συντηρηθῇ. Ἐζήτει παρὰ τοῦ ἐνός, ἀλλ' αὐτὸς ἐκώφευεν, ἐζήτει παρὰ τοῦ ἄλλου ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπίσης. Τέλος ἡμέραν τινὰ ἔμαθεν ὅτι μία κυρία ἦτο πολὺ ἐλεήμων καὶ αὕτη θὰ τὸν ἐβοήθει. Καταφεύγει εἰς αὐτήν. Μόλις δμως ἦνοιξεν ἡ θύρα καὶ παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς γυναικὸς ἐκείνης ἔμεινεν ἄφωνος. Ἐνεθυμήθη ὅτι αὕτη ἦτο ἡ πτωχὴ ἣν ποτὲ εἶχε συναντήσῃ μετὰ τοῦ τέκνου τῆς.

Ὅρμξ τότε νὰ φύγῃ, συλλογισθεὶς τὴν ἀπάντησιν ἣν τῇ εἶχε δώσῃ, ἀλλ' αὕτη τὸν προσκαλεῖ. Τῷ διηγείται ὅτι μία πλουσία γράψα τὴν προσέλαθεν ὡς οἰκονόμον τῆς, ἣτις ἀποθανούσα τὴν ἀφῆκε μόνην κληρονόμον. Τὸν ἐρωτᾷ πῶς εὐρέθη οὕτω καὶ πῶς δὲν ἐζήτησε πρῶτον συνδρομὴν ἀπὸ τῶσους ἄλλους ἀλλ' ἦλθεν εἰς αὐτήν.

— Δὲν μοῦ δίδει κανεὶς, ἀπαντᾷ ὁ Γεώργιος· ὅλοι μὲ διώχουν.

— Αἱ παιδί μου· ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος. Ὅ,τι ἐσπείρης θὰ θερίσῃς. Σὺ ποτὲ δὲν ἐβοήθησες κανένα, πῶς θέλεις τώρα νὰ σὲ βοηθήσωσιν; Ἄν εἶχες σπείρει ἐλεημοσύνην θὰ ἐθέριζες τώρα βοήθειαν. Δὲν μὲ ἠλέησες δτε ἤμην εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην, τώρα ζητῆς νὰ σὲ βοηθήσω ἐγώ; Σὺ εἶσαι παιδί ἀκόμη δύνασαι νὰ ἐργασθῆς καὶ νὰ πορισθῆς ἀνέτως τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ὑπαγε καὶ ὁ Θεὸς νὰ σὲ βοηθήσῃ. Ἐφυγεν ὁ Γεώργιος ἀφοῦ ἔλαβε τὸ μικρὸν ἐκεῖνο μάθημα τὸ ὅποιον τὸν ἔκαμε νὰ γείνη τίμιος καὶ καλὸς καὶ νὰ λέγῃ πάντοτε πρὸς τοὺς φίλους του.

— Προσέχετε πάντοτε εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν, φίλοι μου, διότι ὁ,τι σπείρῃ κανεὶς αὐτὸ καὶ θὰ θερίσῃ!

ΑΛ. ΔΗΜΙΤΣΑΣ (Ἐρμηίτης) ἐτῶν 17.

Η ΚΥΡΟΥΛΑ

(Διάλογος μεταξύ ἐγγόνου καὶ μῆτρως)

— Γιατί ἔχεις κυρούλα μου κατάσπρα τὰ μαλλιά σου ;
 — Πῶς; Δὲν τὸ ξέρεις γυιόκα μου;... Ἐγέρασε ἡ γιαιγιά σου !

— Πές μου γιατί, κυρούλα μου, τὸ μούτρο σου ζαρώνει ;
 — Ἄχ! Ὁ μεγάλος πόνος μου, παιδί μου τ' αὐλάκωνει !

— Γιαγιά, τὸ κεφαλάκι σου γιατί συχνοκουιέται ;
 — Τὸ δέρνει ἀγέρι τ' οὐρανοῦ, παιδί μου, καὶ λυγίεται !

— Πές μου γιατί ἐβόλωσε, γιαγιά μου, ἡ ματρία σου ;
 — Γιατί πολλὰ μερόνυχτα ἔξαγρύπησα σιμά σου.

— Γιαγιά, γιατί τὸ μάτι σου ὄλο ἴστη γῆ κυττάει ;
 — Γιὰ νὰ θωρῶ, παιδάκι μου, τὴ γῆ ποῦ θὰ μὲ φάῃ !

— Καὶ τὸ χειλάκι σου κρυφὰ τί λέει ὄλο ἕνα ;
 — Γιὰ σένα παιδάκι μου προσεύχεται... γιὰ σένα !

(Κατὰ τὸν Ρατσίδου)

ΝΙΚΟΣ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ ΚΑΙ ΕΛΗΨΑ

Εἰς τὴ ρίζα μιᾶς παλιᾶς κηφισιώτικης ἐλῆς, τὴν αὐγούλα, ξεφουτρώνει μιὰ παπαρουνίτσα μόνη

Κόκκινη κι' ὄλη χαρὰ,
 σὰν ἐφύτρωσ' ἡ κυρὰ,
 ἐφαντάσθη τέτοια κάλλη
 πῶς καμμιὰ δὲν τὰχη ἄλλη.

Στρέφει τότε μ' ἀπονιά,
 ἔτῃ γρηὰ τῆς γειτονιά,
 καὶ τὴ βοίξη τὴν καιμένη
 τὴ γρηὰ κουφαλισμένη

Μὰ δὲν ἔντρέπεται νὰ ζῆ
 μὲ τὴ χάρι μου μαζύ ;
 Δὲν κυττάει πῶς ἀστράφτω,
 πῶς φλογίζω, πῶς ἀνάφτω !

Κ' ἡ γρηὰ ποῦ τὴν θωρεῖ,
 μὲ τὸ ὕψος τὸ βαρὺ :
 Ἐάν αὐτὰ—τῆς λέει—μικρὴ μου
 ἀκουσε πολλὰ τ' αὐτί μου

• Χίλια χρόνια καρτερῶ
 • καὶ ἀκόμα δὲν ἔμπορῶ
 • ἔτὸ βουνὸ νὰ πῶ 'κεῖ πέρα
 • ὅτι ἐξῆσα μιὰ ἡμέρα.

• Ἐτσι μιᾶς στιγμῆς τρελλῆ,
 • ἔτσι ἔτῃ γρηὰ ἡμιλεῖ ;
 • ἔτῃ γρηὰ τὴν πικραμένη,
 • γιατί ζῆ καὶ δὲν πεθαίνει ;

• Κ' ἡ ἀσχήμα τῆς αὐτῆ
 • ἔτῃ ζωὴ ποῦ τὴν κρατεῖ,
 • εἶνε πόνος αἰωνίας,
 • εἰς τὴν κόσμον ἱστορίας.

• Νὰ θωρῆ καὶ νὰ θωρῆ
 • πῶς διαβαίνουν οἱ καιροὶ
 • καὶ πῶς φεύγοντες μᾶς πρὸνον
 • τὸ στολίδι ποῦ μᾶς φέρνον.

• Παπαρούνα, μὲ λυπεῖ...
 Δὲν ἐπρόφθασε νὰ εἰπῆ,
 κ' ἐσκορπίσθης παραμμένη
 παπαρούνα μου καιμένη

Ι. ΚΑΜΠΟΥΡΟΛΟΣ

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

φορέματα διὰ τὰ ὅποια ἤκουσε τόσα λόγια ἀπὸ τοῦ πλουσίουςυμμηθητάς του;

“Οχι, ὄχι!

Ὁ πατὴρ τοῦ Αἰμυλίου ἂν καὶ ἐργάτης ἀπλοῦς κατόρθωσε διὰ τῆς οικονομίας του νὰ σχηματίσῃ μικρὸν χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὅποιον νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἀγορὰν μεταχειρισμένης μὲν ἀλλ' ὅπως δῆποτε καθαρᾶς ἐνδυμασίας διὰ τὸν υἱὸν του.

Μεταβαίνει λοιπὸν ὁ Αἰμύλιος μετὰ τοῦ πατρὸς του εἰς τὸν πωλητὴν μεταχειρισμένων ἐνδυμάτων καὶ ἀγοράζει ἐν πτωχικῶν κοστοῦμ τὸ ὅποιον ὅπως δῆποτε τοῦ ἐπήγαινε καλά. Ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του ἐφόρεσε καὶ πάλιν τὴν νέαν ἐνδυμασίαν του διὰ νὰ τὴν ἴδῃ καὶ ἡ μαμὰ του, ὅτε, ἐν ᾧ ἐθετε τὴν χεῖρα του εἰς τὸ θηλάκιον τοῦ πανταλονίου του ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῷ ἐν χάρτινον πεντάδραχμον.

Ὁ Αἰμύλιος εἶναι πτωχὸς ἀλλὰ τίμιος παιδί καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν μεταβαίνει εἰς τὸν ἔμπορον καὶ τοῦ διη-

γεῖται τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνευρέσεως τοῦ ταλλήρου.

— Ἐγὼ ἐνδύματα ἠγόρασα κύριε, ἔλεγεν ὁ μικρὸς Αἰμύλιος καὶ ὄχι χρήματα τὰ ὅποια ἐτυχε νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν ἐνδυμασίαν· λάβε τὸ πεντάδραχμον αὐτό, εἶναι ἰδικόν σας.

Ὁ ἔμπορος παρετήρησε καλὰ καλὰ τὸ τίμιον παιδί τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου καὶ δύο δάκρυα συγκινήσεως ἀνέβησαν εἰς τὰ βλέφαρά του.

— Δάβετέ τα, κύριε, ἐπανελάθεν ὁ μικρὸς Αἰμύλιος καὶ ἔρριψε τὸ πεντάδραχμον ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ὁ ἔμπορος ἐκράτησε τὰ χρήματα καὶ ἀφοῦ συνεχάρει τὸ παιδίον διὰ τὴν τιμιότητά του τῷ εἶπε :

— Πήγαινε παιδί μου καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἀδύνατον ν' ἀφήσῃ ἀνευ ἀμοιβῆς τὴν τιμιότητά σου.

Τὸ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων ὁ μικρὸς Αἰμύλιος ἐλάμβανεν ἐν δέμα εἰς τὸ ὅποιον περιεχέτο μίξ ἐνδυμασία ἐντελῶς καινουργῆς.

Ποῖος τῷ τὴν ἐστειλεν εἶναι ἄγνωστον, ἡ ἐνδυμασία ὅμως αὕτη τῆς ὁποίας τὴν ἱστορίαν διηγείται ὁ Αἰμύλιος εἰς τοὺς συμμαθητάς του, τοὺς ἔκαμε νὰ θαυμάζωσιν τὸν μικρὸν Αἰμύλιον καὶ νὰ ἐνωθήσουν ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος καταφρονήσεως ὁ πτωχὸς ὅταν εἶναι τίμιος ὅπως ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν) ΒΕΛΙΩ ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΑΚΚΟΥΛΙ ΜΟΥ

(Συνέχεια)

Ὁ δαίμων κλειδοῦχος ἠρέυνησεν ἐν τῷ ὄρμαθῷ τῶν κλειδίων, ἅτινα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ εὐρὼν ἐν προύχωρσεν πρὸς τὴν ὑπόγειον στοάν καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν, διὰ τῆς ὁποίας εἰσῆλθον ὁ στρατιώτης μετὰ τῆς ἀκολουθίας του.

Νεκρική σιγή ἐβασίλευεν εἰς τὴν στοάν ἀπὸ καιροῦ μόνον εἰς καιρὸν λυγμοὶ τινες καὶ στεναγμοὶ ἤκουοντο τῶν ἐκεῖ τιμωρουμένων καταδικῶν.

Ὁ στρατιώτης ἐταράχθη μεγάλως ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν. Ὑπῆρχον ἐκεῖ ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία, ὄλοι βωβοί, ἄφωνοι, φέροντες βαρεῖαν ἄλυσιν περὶ τὴν δεξιάν χεῖρα, τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τούτου ἠδυνάτου ν' ἀνεγείρωσιν. Τὸ στόμα τῶν ἦτο κεκλεισμένον καὶ μόνον διὰ τῆς ρινὸς ἀνεπνεον. Ἐμφοραζον μόνον ἐκ τῆς οὐνῆς καὶ τοῦ πόνου, χωρὶς νὰ δύνανται οὐδὲ λέξιν νὰ προφέρωσιν! Ἐζήτου διὰ κινήματων ὀλίγα ψυχία ἄρτου καὶ ὕδωρ, τὰ ὅποια εὐρίσκοντο πλησίον τῶν, ἀλλὰ τοῖς ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ φάγωσι καὶ νὰ πίοιεν. Καθ' ὄρισμένον μόνον χρονικὸν διάστημα δαίμων τις ἐν ἐκάστῳ διαμερισματι, περιήρχετο τὰς τάξεις αὐτῶν καὶ τοὺς ἀνεκούφιζε διὰ τῆς παροχῆς ψυχίων ἄρτου καὶ σταγόνων ὕδατος. Ἐἴτα ἐπανέκλειε πάλιν τὰ στόματα αὐτῶν καὶ παρήρχετο!

— Νὰ ἐρωτήσω ἓνα ἐξ αὐτῶν; εἶπεν ὁ στρατιώτης πρὸς τὸν ὑπασπιστήν, σταθεῖς πρὸ ἐνὸς καταδικῶν.

— Ἐρωτήσατε καὶ ὁ ὑπασπιστὴς ἐκαμε νεῦμα πρὸς τὸν δαίμονα ἐπιτηρητήν, ὅστις ἔλθων πρὸ τοῦ καταδικῶν ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τοῦ ἠλευθέρωσε τὴν χεῖρα.

— Διατί, ἄνθρωπε τοῦ ἄδου, ὑποφέρεις τόσα βάσανα;

— Στρατιώτᾳ μου, ἐψευδομαρτύρησα ἐν τῇ γῆ· κατεπάτησα τὴν ἐντολήν τοῦ Χριστοῦ, διότι θέσας τὴν

χεῖρα μου ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἐδοξα ψευδῆ ὄρκον. Ἐπώλησα τὴν συνείδησίν μου ἀντὶ μικροῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, καὶ ἠγοράσθην, παρ' ἐνὸς ὅστις ὅμως καὶ αὐτὸς εὐρίσκεται ἐδῶ, διὰ ν' ἀποκρύψω τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ναὶ μὲν ἐκέρδισεν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου ἐκεῖνος καὶ ἐγὼ ἀντημεφθην, ἀλλὰ ἐδῶ τώρα βασανίζομαι, τήκομαι, χωρὶς νὰ ἔχω καμμίαν ἐλπίδα. Τί μὲ ὠφέλησαν, σὲ παρακαλῶ πρὸς στιγμὴν αἰ γῆναι ἀπολαύσεις τὰς ὁποίας παρανόμως ἀπέκτησα; Τί ἐκέρδησα; Ἐλαβὼ μικρὸν τι χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὅποιον κατεσπατάλησα εἰς διάστημά τι χρονικόν, καὶ ἤδη εἰς τὴν αἰωνιότητα θὰ βασανίζομαι καὶ θὰ ὑποφέρω. ὦ! μετανοῶ δι' ὅτι ἐπραξα, μὲ ὄλην μου τὴν καρδίᾳ!

Καὶ τὰ δάκρυα ἀνέβλυσαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἀτυχοῦς ὁ ὁποῖος κύψας τὴν κεφαλὴν περιέβαλε αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν του ὀλοαύζων!

— Καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον οὐδεμία ἐλπίς διὰ τοὺς μετανοοῦντας; ἠρώτησεν ὁ στρατιώτης τὸν ἀρχιδάιμονα.

— Οὐδεμία, διότι εἰς τὸν νόμον τὸν ὅποιον ἔχει ἀποστείλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἔχει ἀναγραφῆ ὅτι εἰν τῷ Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια. Ἐχουσι καιρὸν οἱ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἠμάρτησαν νὰ μετανοήσωσιν εἰς τὸν κόσμον καὶ νὰ ἐξαγισθῶσι διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

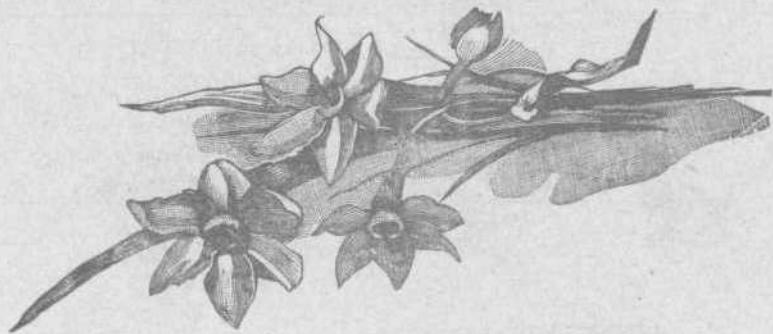
— Ἐχετε δικαίον ἀρχιδάιμων, διέκοψεν ὁ στρατιώτης.

— Καὶ τώρα, στρατιώτα, ἀφοῦ ἐπιθυμητὸς νὰ ἴδῃτε ὅλα τὰ εἶδη τῶν τιμωριῶν αἱ ὅποια ἐπιβάλλονται ἐν τῷ Ἄδῃ εἰς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀκολουθήσατέ με μέχρις ἐκείνης τῆς στοᾶς.

Καὶ ὁ στρατιώτης, ἀφοῦ ἔρριψε τελευταῖον βλέμμα οἴκτου πρὸς τοὺς ψευδομαρτύρας, ἠκολούθησε τὸν ἀρχιδάιμονα ὁ ὁποῖος ἐκτύπησε ἑτέραν θύραν.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν)

(ἀκολουθεῖ)

Δ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Μετ' ἀληθοῦς θλίψεως ἐπιτελοῦσα λυπηρὸν καθήκον ἀγγέλλει πρὸς τοὺς φίλους αὐτῆς συνδρομητὰς καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» τὸν θάνατον διαπρεποῦς ἀνδρός, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως **Δημ. Πετρίδου**, συμβάντα ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Δεκεμβρίου ἐκπνεύσαντος ἔτους.

Καὶ αἰσθάνεται ἀλκῶς βραθεῖαν θλίψιν ἡ Διεύθυνσις ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, διότι ἐπὶ τῆς ὑπουργείας αὐτοῦ τὰ κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας ἐλαβονμεγίστην ἐπὶ τὰ βελτίω τροπήν.

Εἰς τὸν ἀφ' ἡμῶν μεταστάντα ὑπουργὸν τῆς παιδείας ὀφείλεται ἡ ἐπιψήφισις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὁποῖος καίτοι ἐπ' ὀλίγον μέχρι τοῦδε χρόνον λειτουργῶν, κατέδειξεν ἐν τούτοις τοσαῦτα λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου ὑπουργοῦ τῆς παιδείας ἐματαίωσε σπουδαῖον ἀληθῶς ἔργον εἰς ὃ κατεγίνετο ὁ μεταστάς τὴν τροποποίησιν ἐπὶ τῶν προγράμματος τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὅσον

ἀφορᾷ τὰ διδακτικὰ βιβλία, πολλὰ τῶν ὁποίων ἐσχόπει ν' ἀντικαταστήσῃ διὰ καταλλήλων παιδικῶν φύλλων καὶ ἄλλων παιδαγωγικῶν ἀναγνωσμάτων, ἀκολουθῶν κατὰ τοῦτο τὸ παράδειγμα τοῦ παιδαγωγικοῦ συλλόγου Ἐδμβούργου περὶ τοῦ ὁποίου βλέπετε εἰς τὸ κύριον ἄρθρον μου.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου καὶ ἄλλων ἔργων ἐκπαιδευτικῶν σπουδαίων τὴν μελέτην ἀνέκοιψεν ὁ θάνατος, ἤτοι τὴν τῆς μεταβολῆς τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολείοις, τὴν ἐλάττωσιν τῶν ὥρων τῶν παραδόσεων, τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ διδακτικῶν βιβλίων καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς ὡς ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων εἰς τὰ

ἑλλην. καὶ δημοτ. σχολεῖα τοῦ κράτους.

Τοιοῦτου φιλοπόνου ἀνδρός τὴν ἀπώλειαν κλαίει ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» εὐχόμενῃ ἵνα καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ ἐξακολουθήσῃ τὸ προοδευτικὸν ἔργον τοῦ μεταστάντος ὑπουργοῦ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς μαθητιώσης νεότητος, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς φίλης πατρίδος.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς λύσιν τῶν καθ' ἅπαν τὸ ἔτος δημοσιευθειῶν, «Ἀσκήσεων πνεύματος».

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγωνισμὸν ἔλαβον μέρος ἐν ὧν ἐννενηκόντα ἐπί, βραβεύεται δὲ

ὁ 22 Ἀθηναῶν Π. Ν. ΚΟΚΟΝΔΥΝΗΣ «Ἀθηναῖκος ἀστὴρ».

Λύσας τεσσαράκοντα ἐκ τῶν δημοσιευθειῶν ἐξήκοντα ἀσκήσεων.

Β' ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΕΤΥΧΟΝ ΑΙ

«ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΒΡΟΧΗ» ΚΑΙ «ΠΑΡΘΕΝΟΠΗ».

Λύσασαι ἢ μὲν ἄ. τριάκοντα ἢ δὲ β'. εἴκοσιν ἐννέα ἀσκήσεις.

Ἐπαινεῦνται οἱ

«Εὐμολπὸς» 24, καὶ «Κόρη τοῦ Εὐρώτα» 20.

Ἐρῶς λύσεις ἀπέστειλαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκ τῶν μικρῶν μου φίλων καὶ οἱ ἐξῆς

Ὀικεανὸς καὶ Ὀλυμπος 19, Ναύσταθμος 17 Ἀσπίς Ἀχιλλέως Π. Κουτσουμπόπουλος 16, Πετεινός, Δίκαιος Ἀριστείδης 13, Κορυδαλός, Ἄρης, Πολυμηχανὸς Οδυσσεύς, Βράχος τῆς Ντραπάτοβας 11, Χρ. Α. Καίσαρης, Λεοντόκαρδος Κρής 9, Ν. Παπασουλιώτης 7, Μικρομέγας, Α. Θεοφίλης, Κέα Ἡπειρος 6, Μῶψ Ἀστὴρ, Πνευλιός, Π. Δελαζάνος Κ. Πιτσάκης, Μικροῦλα τραλα-λα 5, Σιγαλός Αἰγιαλός, Κ. Π. Ταμπάκοπουλος, Μικρὸς φιλομαθῆς, Εὐάγγελος Λεμπέσης, Φιλόπατρις, Κόθρος, Ι. Παυλάτος, Π. Χατζηδημητρίου 4, Μικρὸς Πατρεὺς, Ἀτρόμητος Ἑλλήνων Μάκος Βότσαρης, Ἡὸς, Μένεξες, Ἀκτίς, Νέφος, Ρόδον τοῦ Εὐρώτα, Π. Καρούσος Ἀπόλλων, Γ. Μαντζαβίνος ὁ Παρνάσιος, Σ. Σδράλης, Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς 3, Κόσμος, Ν. Ἀρ-

ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΚΟΚΟΝΔΥΝΗΣ

Βραβεύθει εἰς τὸν Β' διαγωνισμὸν.

γυρός, Σ. Τίτος, Εὐφρ. Δαλαμάγκα, Κατίνα Πανταζῆ 2, Τεῦθις, Κ. Κωνσταντινίδης, Ἀχέρων, Ὀρμητικὸς Βορρᾶς, Ἀμφιτρίτη, Σκλαβωμένη, Μικρὰ Δειλὴ, Ἀρχιμήδης, Ἄνθος Εὐόσμον, Αἰματοφύργος Κρήτη, Μπᾶμ μπούμ, Ἄθανάσιος Διάκος, Γαλαξίας, Μπουμπουλίνα, Γαλανόλευκος Σημάια, Ὑψιπέτης ἀετός, Ἀδυσσινὸς πολυμυστῆς Ρας Μαγκόβαν, Ἡλίου Ἀκτίς, Ἐσπερία Αὔρα, Πράσινη χλόη, Ἀγγελιαφόρος περιστέρω, Λεῖριον, Βόρειον σέλας, Κρίνος τοῦ ἀγροῦ δάμων καὶ Φιντίας Μυσωτίς, Οὐράνιον τόξον, Τὸ ἄλλος τοῦ Ζαππεῖου, Κ. Ἀντωνόπουλος, Κίτρινο Τριανταφυλλάκι, Παπαρούνα, Ι. Κοζαδίνος, Τάκης Λόρης, Ἀναστάσιος Δράκος, Ι. Περιστιάνος, Ψιτ-Ψιτ 1, καὶ ὁ μικρὸς μινάναρχος Θεμιστοκλῆς 3, Κόσμος, Ν. Ἀρ-

140 ὁδὸς Ἐρμοῦ. Ὅθων Λεύκοβις, ὀδοντοίατρος, ὁδὸς Ἐρμοῦ 140.

ΤΡΑΓΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗ

(Μῦθος)

Ἔνας τράγος διψασμένος, μιὰ φορὰ κ' ἔναν καιρὸ
Μέσ' εἰς τὸ δάσος ἐζητοῦσε βρύσι νὰ βρῇ μὲ νερό.
Τρέχει μέσα εἰς τὰ λαγκάδια, μέσ' εἰς τοὺς βράχους ἀνεβαίνει
Ὅταν ἀλεποῦ εἰς τὸ δρόμο ἀπαντάει διψασμένη
Καὶ ἀμέσως τὴ ρωτᾷ, ἂν καμμιά γνωρίζει βρύσι
Γιὰ νὰ τρέξῃ ὁ καίμενος καὶ τὴ δίψα του νὰ σβύσῃ.
«Τράγε μου—τοῦ λέγει ἐκείνη—μέσα εἰς ἄγριον λαγκάδι
εἰς Ἄπ' ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια ξεύρω ὄμορφον πηγὰδι
«Κι' ὅταν φίλε μου διψᾷς, δίχως διόλου νὰ βραδύνω,
«Μιὰ καὶ δεῦρ ἐκεῖ πηγαίνω καὶ νερὸ δροσάτο πίνω.
Μόλις τ' ἄκουσε ὁ τράγος οὔτε μιὰ στιγμή δὲν χάνει
Μιὰ καὶ δύο ξεκινᾷ μὲ τὴν ἀλεποῦ καὶ φθάνει,
Δίχως δὲ νὰ ἐξετάσῃ ἂν μικρῇ νὰ ξαναῆβῃ,
'Απὸ μέσα ἄπ' τὸ πηγὰδι, ὁ τρελλὸς μὲ μιὰ κατέβῃ
Καὶ μαζὶ του ἡ κυρὰ Μάρω ἐπειδὴ ἦταν διψασμένη
Μὲ τὸν τράγο συντροφιά της εἰς τὸ πηγὰδι κατεβαίνει.
Πίνουν πίνουν καὶ δροσιζοῦν καὶ οἱ δύο τὴν κοιλιὰ τους
Καὶ γοργοὶ κινοῦν νὰ φύγουν· μὰ μεγάλη συμφορὰ τους
Δὲν μποροῦν νὰ βροῦνε δρόμο γιὰ νὰ ἔβγουν οἱ καίμενοι.
Κι' ἀπομένουν εἰς τὸ πηγὰδι σκυθρωποὶ καὶ λυπημένοι.
Μὰ ἡ ἀλεποῦ, πανοῦργος καὶ παμπόνηρη ἐκείνη
Ἔνα σχέδιον εἰς τὸν τράγο μὲ χαρὰ εὐθὺς προτείνει.
—Εἰς τὸν τοῖχο—λέγει—τράγε, στήλωσε τὰ μπροστινά σου,
Εἰς τὰ πσινά σου σήκω, ν' ἀνεβῶ εἰς τὰ κέρατά σου
Κι' ἄπ' ἐκεῖ μὲ εὐκολία θὰ περάσω εἰς τὸ λαγκάδι
Καὶ γοργὴ θὰ σὲ βοηθήσω γιὰ ν' ἀφήσῃς τὸ πηγὰδι.
Μόλις τ' ἄκουσε ὁ τράγος, μὲ χαρὰ πολὺ μεγάλη
Ἐπὶ τὰ ποδάρια ἐσηκώθη μὲ δόλοιο τὸ κεφάλι
Κ' ἡ κυρὰ-Μάρω σὰν εἶδε νὰ πετύχῃ ἡ πονηριὰ της
Ἐπὶ τὰ κέρατά του καὶ πηγαίνει εἰς τὴ δουλειὰ της.
Μὰ ὁ τράγος ὁ καίμενος εἰς τὸ πηγὰδι μέσα μένει
Καὶ νομίζω πῶς ἀκόμη νὰ τὸν σώσουν περιμένει!

Εἰς τῶν πονηρῶν τοὺς λόγους ἂν μεγάλην πίστιν δώσῃς
Τὴν πολλὴν σου εὐπιστίαν ἀκριβὰ θὰ τὴν πληρώσῃς.

ΝΙΚΟΣ Δ. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΙ

κούσας φι-
λάργυρος τις
ζῶν ἐν Κού-
φα ὅτι ἐν
Βασσόρα ἐξῆ
ἄλλος φιλάρ-
γυρος ἀπὸ τὸν
ὅποιον ἡδύ-
νατο νὰ λά-
βῃ μαθήμα-
τα φιλαργυ-
ρίας, ἐπῆ-
γεν ἀμέσως
εἰς συνάντη-
σίν του καὶ
παρουσιάσθη

ἐνώπιον τοῦ μεγάλου αὐτοῦ διδασκά-
λου τῆς φιλαργυρίας.

—Καλῶς ἤλθες εἶπεν ὁ φιλάργυρος
τῆς Βασσόρας, πηγαίνομεν εἰς τὴν ἀ-
γορὰν νὰγοράσωμεν τὰ χρήσιμα διὰ τὸ
γεῦμα.

Ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἠρώ-
τησαν τὸν κρεσπώλην.

— Ἐχεις ἀρνὶ καλὸ;

—Καλὸ λέει; Μαλακὸ κύριοι σὰν
τὸ βούτυρον.

— Σημείωσε τοῦτο καλὰ, εἶπεν ὁ
φιλάργυρος τῆς Βασσόρας εἰς τὸν φι-
λάργυρον τῆς Κούφας· διὰ νὰ μᾶς λέγῃ
ὅτι εἶναι μαλακὸν ὡς τὸ βούτυρον, τοῦτο
σημαίνει ὅτι τὸ βούτυρον εἶναι καλλι-
τερον ἀπὸ τὸ κρέας· ὡς ἀγοράσωμεν
βούτυρον καλλίτερα.

ΣΟΦΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ

Ἡ ἐργασία εἶναι ἡ δεξιὰ χεὶρ τῆς
περιουσίας καὶ ἡ οἰκονομία ἡ ἀριστερά.

— Ἡ κλοπὴ εἶναι θυγάτηρ τῆς ὀ-
κνηρίας καὶ μήτηρ τῆς κατασχύνης.

— Εἶναι μεγάλη, ἀνυπολόγιστος ζη-
μία τὸ κέρδος τὸ ὅποιον ἀποκτῶμεν μὲ
ζημίαν τῆς ὑπολήψεώς μας.

— Τὸ νὰ κλέπτῃς τὸ μυστικὸν ἐνός

Καὶ διηυθύνθησαν εἰς τὸν ἔμπορον
τοῦ βουτύρου.

— Ἐχεις καλὸν βούτυρον;

— Καλὸν λέει; Μυρωδάτο καὶ φρέ-
σκο σὰν τὸ καλλίτερον ἀγουρόλαδο.

— Σημείωσε το καὶ τοῦτο εἶπεν ὁ
διδάσκαλος τῆς φιλαργυρίας πρὸς τὸν
μαθητὴν του.

— Ἠνώθησα, ἠνώθησα ἀπήνησεν ὁ
μαθητὴς, διὰ νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι σὰν ἀ-
γουρόλαδο, θὰ εἶπῃ ὅτι τὸ λάδι αὐτὸ
εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ βούτυρον.

Διηυθύνθησαν λοιπὸν εἰς τὸν ἔμπο-
ρον τοῦ ἐλέου καὶ ἠρώτησαν:

— Ἐχεις λάδι καλὸ;

— Καλὸ λέει; Ἐάστερο σὰν τὸ
νερὸ καὶ καλλίτερο ἀκόμη.

— Ἠνώθησα, ἠνώθησα λέγει ὁ μαθη-
τὴς πρὸς τὸν διδασκαλον. Τοῦτο ση-
μαίνει ὅτι τὸ νερὸ εἶναι πολὺ καλλι-
τερον ἀπὸ τὸ λάδι.

— Μάλιστα, φίλε μου, ὑπέλαθεν ὁ
διδάσκαλος εἰς τὸ σπῆτι μου ἔχω ἕνα
βαρέλι νερὸ, μὲ τὸ ὅποιον, ἀγαπητέ, θὰ
σὲ φιλοξενήσω!

— Σ' εὐχαριστῶ, φίλε μου, διέκοψεν ὁ
μαθητὴς· δὲν διέτρεξα τὸν δρόμον ἀπὸ
Κούφας μέχρι Βασσόρας ἐπὶ μα-
ταίῳ.

Καὶ ἀπῆλθεν εὐχαριστημένος εἰς
τὴν πατρίδα του!

(Περσικὴ παραθεσις).

ἄνθρωπου, εἶναι χειρότερον ἀπὸ τὸ νὰ
τοῦ κλέπτῃς τὸ βαλάντιον.

— Ἡ ἀχαριστία τῶν ἀνθρώπων δὲν
πρέπει νὰ σ' ἐμποδίζῃ ἀπὸ τοῦ νὰ πράτ-
τῃς τὸ καλόν.

— Ὁ φθόνος, μικροὶ μου φίλοι, εἶναι
ὁ τάφος πάσης ἀρετῆς.

— Ὁ θῆγός τῆς ζωῆς ἐστὼ ἡφρόνησις.

!! Ἴδου ἡ ἐκπληξίς τὴν ὁποίαν σὰς προανήγγειλα !!

Ἔξιναι

Ἡ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΦΥΛΛΟΥ»

χαριτωμένον, κομψὸν βιβλιαράκι, εἰκονογραφημένον, τὸ ὁποῖον ἀρχεῖ τι δημοσιευόμενον ὑπὸ τῆς διευθύνσεως, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀπειθύνωνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς τὴν ὠφελιμωτάτην αὐτὴν βιβλιοθήκην.

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου»

θὰ ἐκδίδεται κατὰ τετράμηνον, δηλαδὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἰουλίου καὶ Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐκαστος τόμος τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου»

θ' ἀποτελεῖται κατ' ἔτος ἐκ τριῶν τευχῶν, ἧτοι θὰ περιέχῃ ἐν ὅλῳ 100 περίπου εἰκονογραφημένας σελίδας πλήρεις ὕλης ἐκλεκτῆς καὶ ἀνεκδότου.

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου»

εἶναι ἀπαραίτητος οὐ μόνον διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους, διότι ἐν αὐτῇ θὰ δημοσιεύωνται διάλογοι καὶ ποιήματα καταλλήλα δι' ἀπαγγελίαν ἐν τῷ σχολείῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μικροὺς μου συνδρομητάς, οἱ ὅποιοι θὰ εὐρίσκωσιν εἰς τὰς κομψὰς σελίδας τῆς ὕλης παιδαγωγικὴν ἡμῶν πρὸς τὴν δημοσιευομένην ἐν τῷ φύλλῳ.

Ἐκαστος τόμος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου»

θὰ κοσμηθῆται καὶ ἀπὸ ὠραίων χρωματιστῶν ἐξώφυλλον ἐκδιδόμενον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, οὕτως ὥστε ν' ἀποτελεῖται κομψὸν τομίδιον.

Τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου»

τὸ α'. τεύχος θὰ ἐκδοθῆ εἰς τὰς ἀρχὰς Μαρτίου, θὰ περιέχῃ δὲ ἀνέκδοτα παιδικὰ ποιήματα, τοῦ διεθυντοῦ τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» εἰκονογραφημένα.

Τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου»

ἡ συνδρομὴ δι' ὅλον τὸ ἔτος, δηλ. διὰ τὰ τρία ἐκδοθησάμενα τεύχη ὠρίσθη διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ συνδρομητάς τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» μόνον εἰς **μία**ν δραχμὴν, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς φρ. χρ. **δύο**. Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητάς ἐκαστον τεύχος τιμᾶται **λεπτῶν 50**. Ἡ συνδρομὴ κατ' ἀπαραβάτον ὅρον εἶναι προπληρωτέα.

Εἰς τὸ Β' ἢ Γ' τεύχος τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου»

εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιευθῶσι μόνον «Μικρὰ-μικρὰ», δικαιοῦνται πάντες ὅσοι θὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ν' ἀποστείλωσιν ἀπὸ ἐν ἢ δύο διηγημάτια, τὰ ὅποια θὰ δημοσιευθῶσι μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς Διευθύνσεως.

Τώρα εἶμαι περιεργὸς νὰ ἴδω ποῖος ἐκ τῶν μικρῶν μου συνδρομητῶν ἢ τῶν κκ. διδασκάλων δὲν θὰ σπεύσῃ νὰ ἐγγραφῆ συνδρομητὴς εἰς τὴν

Βιβλιοθήκην τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου»

τὸ κομψὸν καὶ ὠφέλιμον αὐτὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον, καθὼς παρατηρεῖτε, προσφέρω σχεδὸν δωρεᾶν εἰς τοὺς μικροὺς μου συνδρομητάς.

Ἐμπρὸς, μικροὶ μου φίλοι, ἔμπρὸς

Ὅλοι οἱ ἐνθουσιώδεις φίλοι τοῦ περιοδικοῦ, οἱ ὅποιοι τοσοῦτον προθύμως τὸ ὑποστηρίζετε, ἐγγραφῆτε συνδρομηταὶ καὶ εἰς τὴν χαριτωμένην, τὴν κομψὴν

Βιβλιοθήκην τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου».

Ἀγαθὴ συναναστροφὴ

Ἴδετε μικροὶ μου φίλοι με πόσῃ ἀφελείαν καὶ ὠριότητα εἰκονίζεται εἰς τὸν ἐξῆς διάλογον ἡ ἐκ τῆς ἀγαθῆς συναναστροφῆς ὠφέλεια.

Μίαν ἡμέραν — γράφει κάποιος — εὐρισκόμενος εἰς τὸ λουτρόν ἔλαβον παρά τινος φίλου κομμάτιον μυρισμένου πηλοῦ. Ἀφοῦ προσεκτικῶς τὸ ἐθεώρησα εἶπον :

— Μόσχος εἶσαι ἢ ἴσον διότι θέλω γομαι τοσοῦτον ὑπὸ τῆς εὐωδίας σου ;

— Ἥμην, ἀπεκρίθη, εἰλεῖνόν κομμάτιον πηλοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τινὰ καιρὸν συναναστράφημι πρὸς τὸ ῥόδον, ἡ γλυκεῖα δὲ εὐωδία τοῦ συντρόφου μου μετεδόθη καὶ εἰς ἐμέ, ἄλλως ἤθελον εἰσθῆαι ἀπλοῦν κομμάτιον πηλοῦ ὅπως φαίνομαι ὅτι εἶμαι !

Ἀγοῦμπελν.

Εὐφυῆς παραβολή

Ὁ Ρωμαῖος Ἴτιος, θείων παραβολικῶς νὰ εἶπῃ εἰς τὸν στρατηγὸν Φιλοποίμενα ὅτι ἔχει μὲν καλοὺς στρατιώτας καὶ ἵππεῖς, ὅχι ὅμως καὶ χρήματα διὰ νὰ τοὺς συντηρῆ, εἶπεν :

— Ὁ Φιλοποίμην ἔχει μὲν χεῖρας καὶ πόδας καλοὺς ὅχι ὅμως καὶ στόμαχον.

Μεσσηνιακὸς κόλπος.

Ποίημα εἰς τὸν Βασιλέα.

Ἴδου καὶ τὸ πρῶτον ποίημα ὅπερ ἐγράφη ἀπὸ τὸν συνεργάτην μας κ. Κ. Γεωργιάδην καὶ ἐδημοσιεύθη ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς.

Ἐλθέ Γεώργιε κλιτὲ
τὸ στέμμα Σου ἀστράπτει
ἀδάμαντας ἐκεῖ ἐπὶ τὰ
προσέθεδες, κι' ἀνάπτει
ὁ Ἕλληνας ἀπὸ τὴν χαρὰν
καὶ εὐχεται νὰ ζήσῃ,
κι' εἰς τὴν κλεινὴν ἐπτάλοφον
τὸν θρόνον Σου νὰ στήσῃ.

Κ. Γ.

Εἰλεκρίνεα κόρης

Ἡ Ἐδοῦιγη ἦτον εὐσεβέστατον κοράσιον, εἶχε θερμωτάτην πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ προσήυχετο συχνάκις. Μίαν ἑσπέραν, εἰς τινὰ συναναστροφὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς, παρετίθησαν εἰς τὴν τραπέζαν πλακούντια καὶ ἄλλα γλυκύσματα εἰς τὰ ὅποια ἀρέσκονταὶ τὰ παιδία· ἀλλ' ἡ Ἐδοῦιγη δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴ τὸ μερίδιόν τῆς. Ἡ μήτηρ παρετήρησε τοῦτο, καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν οἱ κεκλημένοι ἠρώτησε τὴν θυγατέρα τῆς μήπως ἦτο ἀσθενής ;

— Ὅχι μήτηρ μου.

— Τότε διατί δὲν ἔλαβες γλυκίσμα ;

— Δὲν διήλθον εὐτάκτως τὴν ἡμέραν ταύτην, μήτηρ μου, καὶ διὰ τοῦτο νομίζω, ὅτι δὲν ἦμην ἀξία νὰ λάβω ἐκ τῶν γλυκυσιμάτων ἐκείνων.

Κ. Γεωργιάδης.

Σημ. Π. Φ. Πῶς σὰς φαίνεται ἡ εἰλεκρίνεα αὐτῆς Ἐδοῦιγῆς ;

Εὐφυῆ αἰογήνοισ

Ταξειδεύων ποτὲ Διογένης ὁ Συνοπέυς, ἦλθε καὶ εἰς τὴν Μύνδον, πόλιν τῆς Καρίας· παρατηρήσας δὲ τὴν μὲν πόλιν μικρὰν τὰς δὲ πύλας μεγάλας εἶπεν :

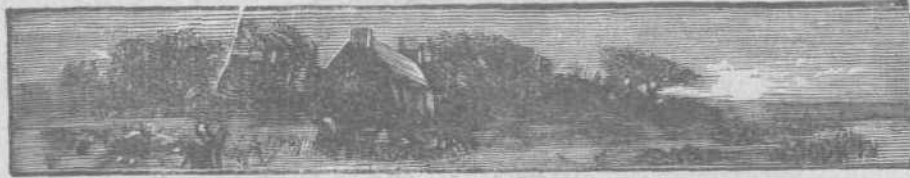
— « Ἄνδρες Μύνδιοι, κλείσατε τὰς πύλας μήπως φύγῃ οἱ αὐτῶν ἡ πόλις σας !

Διαβάτης

Ἀημώδεις παροιμίαι.

- Ἄνεμομαζώματα
Διαβολοσκορπίσματα.
- Ἄν θέλῃς πλοῦτη καὶ τιμὴ
Νὰ μὴ κοιμάσαι τὴν αὐγὴν.
- Ἄνθρωπος ἀγράμματος
Εὐλο ἀπελέκητο.
- Ἄνθρωπο ἀπὸ σπῆτι
Καὶ σκυλὶ ἀπὸ μαντρί.
- Ἄνταμα δὲν μοιάζουμε
Καὶ χῶρια δὲν μπορούμε.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περὶ Ἀλφάβητου

Τὸ Ἀλφάβητον ἦτοι ἡ ἐφεύρεσις τῶν Ἀλφάβητικῶν χαρακτήρων ὁφείλεται εἰς τοὺς Ἀσσυρίους καὶ Αἰγυπτίους.

Τὸ ἀλφάβητον τῆς Βιρμανικῆς γλώσσης περιέχει γράμματα

Τῆς Ἰταλικῆς	19
Τῆς Βεγγαλικῆς	20
Τῆς Ἑβραϊκῆς, Συριακῆς, Χαλδαϊκῆς καὶ Μαριτικῆς	21
Τῆς Ἑλληνικῆς	22
Τῆς Γαλλικῆς καὶ Λατινικῆς	24
Τῆς Γερμανικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Ὀλανδικῆς	25
Τῆς Ἰσπανικῆς καὶ Σλαυικῆς	26
Τῆς Ἀραβικῆς	27
Τῆς Περσικῆς	32
Τῆς Τουρκικῆς	33
Τῆς Γεωργιανῆς	35
Τῆς Ἀρμενικῆς	38
Τῆς Ρωσικῆς	41
Τῆς Μοσχοβιτικῆς	43
Τῆς Σανσκριτικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς	50
Τῆς Αἰθιοπικῆς καὶ Ταρταρικῆς	204
Τῆς Ἀθυσσιανικῆς	208
Τῆς Σινικῆς	214

Γλῶσσαι καὶ διάλεκτοι λαλούμεναι ἐν τῇ οἰκουμένῃ εἰσὶν ἐν ὄλῳ 5,860

Ἐκ τούτων 48 γλῶσσαι λαλοῦνται ἐν Εὐρώπῃ, 153 ἐν Ἀσίᾳ, 118 ἐν Ἀφρικῇ, 424 ἐν Ἀμερικῇ καὶ 117 ἐν Ὠκεανίᾳ

Διάλεκτοι διαμετρησάμεναι καθ' ὄλην τὴν γῆν εἶναι 5,000 περίπου.

Ἡ Περσικὴ γλῶσσα ἔχει μεγίστην ἀναλογίαν πρὸς τὴν Γερμανικὴν.

Ἐκ δώδεκα χιλιάδων καθαρῶς Περσικῶν λέξεων αἱ 4,000 εἶναι λέξεις γερμανικαί.

Τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὁμιλοῦσι 80,000,000 ἀνθρώπων, τὴν Γερμανικὴν 60,000,000 τὴν Γαλλικὴν 50,000,000 τὴν Ἰσπανικὴν 40,000,000 τὴν Ἰταλικὴν 28,000,000.

Παιδεία. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ σχολεῖα κρίνοντες ἀποραινόμεθα ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ εὐπαιδευτοτάτη χώρα τοῦ κόσμου. Ἐκ χιλίων παιδίων (ἀρρένων τε καὶ θηλέων) τὰ 400 πε-

ρίπου, ἦτοι τὸ ἕμισυ σχεδὸν φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα. Ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλβετίαν 179 εἰς τὰ χιλία. Εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ Οὐγγαρίαν 172—Εἰς τὴν Νορβηγίαν 142—Εἰς τὴν Ὀλανδίαν 125—Εἰς τὴν Δανιμαρκίαν 123—Εἰς τὴν Ἰσπανίαν 105—Εἰς τὴν Ἰταλίαν 87—Εἰς τὴν Ἑλλάδα 72—Καὶ εἰς τὴν Ρωσίαν 24!

Τὰ θρησκευόμενα ἐν τῷ κόσμῳ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Βουδιστᾶι 405,600,000, Χριστιανοὶ 399,200,000, Μωαμεθανοὶ 204,200,000 Βραχμανιστᾶι 174,200,000, ἔθνηκαὶ διαφόρων εἰδῶν 111,000,000 καὶ Ἰουδαῖοι 5,000,100.

Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς περισσεύρας γλώσσας συνίσταται ἐκ τεσσάρων γραμμάτων.

Οὕτως, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Θεός, ἐν τῇ Λατινικῇ Deus, ἐν τῇ Γαλλικῇ Dieu, ἐν τῇ Γερμανικῇ Gott, ἐν τῇ Σουηδικῇ Godd, ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ Ἄδὸν, ἐν τῇ Περσικῇ Σύρα, ἐν τῇ Ταρταρικῇ Ἰῆρα, ἐν τῇ Ἰσπανικῇ Ἄδδὶ, ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ Ζέντ, ἐν τῇ Ἰαπωνικῇ Ζαίν, ἐν τῇ Περουβιανῇ Λίαν, ἐν τῇ Βλαχικῇ Ζένου, ἐν τῇ Ἀραβικῇ Ἄλὰχ καὶ ἐν τῇ Σκανδιναυικῇ Odin.

Περὶ Ἐφημεριδῶν
Αἱ ἐφημερίδες ἐν Κίνα ἦσαν γνωσταὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων.

Αἱ πρῶται ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν ἐν Γερμανίᾳ τῷ 1494, ἐν Βελγίῳ τῷ 1605, ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1622, ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 1626, ἐν Ὀλανδίᾳ τῷ 1623, ἐν Δανίᾳ τῷ 1663, ἐν Οὐγγαρίᾳ τῷ 1721, ἐν Ρωσίᾳ τῷ 1703, ἐν Σουηδίᾳ τῷ 1643, ἐν Νορβηγίᾳ τῷ 1763, ἐν Τουρκίᾳ τῷ 1825, ἐν Ἑλλάδι τῷ 1861, ἐν Ρουμανίᾳ τῷ 1628, ἐν Σερβίᾳ τῷ 1841 καὶ ἐν Βενετίᾳ τῷ 1603 καὶ ὀνομάσθη Γαζέτα, διότι γαζέτα ἐκαλεῖτο τὸ πεντάλεπτον ἀντί-τοῦ ὁποῦ ἐκαλεῖτο. Ἐν Γαλλίᾳ κατ' ἀρχὰς πρῶτος ἐξέδοτο ἐφημερίδα χειρόγραφον ὁ ἰατρός Θεόφραστος Ρενωδῶτος.

Κατὰ τὸ 1631 ὁμοῦς ἔλαβεν ἄδειαν διὰ Β. Διατάγμ. καὶ ἐξέδωκεν ἐντυπον τοιαύτην.

Ἡ Παλαιὰ Διαθίκη σύγκειται ἐκ 39 βιβλίων, 929 κεφαλαίων, 31,214 παραγράφων, 592,439 λέξεων καὶ 2,728,100 στοιχείων.

Ἡ δὲ Νέα Διαθίκη ἐξ 27 βιβλίων, 260 κεφαλαίων, 7,050 παραγράφων, 181,258 λέξεων, καὶ 828,380,000 ψηφίων.

ΠΝΕΥΜΑ ΜΙΚΡΩΝ

Ὁ Ἐδμόνδος ἔρχεται χαρούμενος ἐκ τοῦ σχολείου φωνάζων ἀπὸ τὴν πόρτα —Μαμά, δός μου τὴν καραμέλα δ' ποῦ μοῦ φύλαξες τὸ μεσημέρι.

—Καὶ διατί;
—Νά, διότι ὁ διδάσκαλος μὰς εἶπε νὰ μὴ ἀφήνωμεν δι' αὐτίον ὅτι ἔχομεν νὰ κάμωμεν σήμερον!

Ἐστᾶλη ὑπὸ Πειρατικῆς Ἀῦρας

Ὁ Γιωργάκης ἔρχεται τρέχων καὶ ἀναγγέλλει ὅτι ἐγέννησεν ἡ κότα τους. Καὶ ὁ μικρὸς ἀδελφός του Τιτῆς: —Ἀρσενικό ἢ θηλυκό;

Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἰαβρίου

—Ποῖον διεδέχθη ὁ βασιλεὺς Γεώργ.

γιος εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος; ἔρωτᾷ ὁ διδάσκαλος τὸν μικρὸν Μιχαλάκην.

Καὶ ὁ Μιχαλάκης ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει τίποτε ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος:

—Ὁ προκάτοχός του, δάσκαλε.

Ἐστᾶλη ὑπὸ Παρθενόκης

Ἡ Μαρίκα ψάχνει εἰς τὰ σκοτεινὰ διὰ νὰ εὑρῇ τὰ σπύρτα ν' ἀνάψῃ τὸ κερί.

Καὶ ὁ μικρὸς Βασιλάκης: —Ἀναψε, κουτῆ, πρῶτὰ τὸ κερί γιὰ νὰ εὑρῆς εὐκόλα τὰ σπύρτα!

Ἐστᾶλη ὑπὸ Ρὰς Μαγνόνου

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἄνιγμα 71.
Φίλε, ἔκτασιν δηλῶ
Ἄλλὰ χρόνον θά δηλῶ,
Ἄν τὸ πρῶτον μοῦ τὸ βγάλης
Καὶ τὸν τόνον μεταβάλης.

Ἐστᾶλη ὑπὸ Μώψου

Λεξιθῆρα 72.
Ποῖα λέξις τετρασύλλαβος περιέχει τέσσαρα Τ
Ἐστᾶλη ὑπὸ Καῖσαρος

Ἄτακτον 73.
Τὶ πρᾶγμα καὶ τὶ Ν. Πάρος
Νὰ τακτοποιηθοῦν αἱ ἀνωτέρω λέξεις εἰς ἀρχαῖον ρητὸν

Ἄνθος τοῦ Λειμῶνος.
Ἄνιγμα 74.

Ἐχω πόλεις χωρὶς κατοικίας, ποταμοὺς χωρὶς ψάρια, ὄρη καὶ πεδιάδας χωρὶς δένδρα. Τί εἶμαι;

Ἐστᾶλη ὑπὸ Μπαλλῆς

Ἄπροσδόκητον 75.
Ποτὲ ἓνα κ' ἓνα κόμνου τρία;

Ἐστᾶλη ὑπὸ Καροῦσος

Ἄνιγμα 76.
Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου
Ἄν μὲ ἀποκεραλίσης
Σύνδεσμον θά ἀπαντήσης.

Ἐστᾶλη ὑπὸ Μιμηῆκος

Ἄνιγμα 77.
Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀρίσης
Μία νῆσος θ' ἀνακύψῃ

Ἄν ἐν γράμμα μεταβάλης,
Τότε ἤρωσθὰ προκύψῃ

Ἐστᾶλη ὑπὸ Θρασύτου

Ἄπορία 78.
1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ποσπεθῶσιν ἀνὰ δύο οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ καὶ νὰ ἔχωμεν ἐπτάκις τὸν ἀριθμὸν δέκα πέντε;

Ἐστᾶλη ὑπὸ Σ. Σδράλης

Λεξιγραφὸς 79.
Ἡρὰ κλέους

(Ἡ ποι τοῦ 2 Μῦθους ἀνὴρ παγοὶ σὺν Μίμης Σαραντάρης.
Ἐλλειποσύμφωνον 80.

Α . α . α . ε . α . η . ο . ο . ε . ι . ε . ο . . . . ο . ο . ο . ο . ι . ο . α . η . α . ι . α . υ . ο . υ

Ἐστᾶλη ὑπὸ Δικαστοῦ

Λύσεις τῶν ἐν τῷ Α' φύλλῳ δημοσιευθεισῶν ἀσκήσεων πνεύματος

61) Ἀνάφη-ἀφή.—62) Ἡ λέξις «ὑποθετικωτάτη» 63) Βαθυλὼν, Ὀλυμπος, Λυκοῦργος, Ὀνος, Σόλων, ἀποτελοῦσι τὴν λέξιν Βόλος.—64) Ἀπλοῦς-ἄπλος.—65) Πᾶν μέτρον ἄριστον.—66) Σοφὸν τὸ σαρῆς.—67) Π. αὐλός-Παῦλος.—68) Τρυφή-τροφή.—69) τέσσαρες γάτες ἦσαν ἀλλ' ἐκάστη ἐβόλεπε βεβαίως μόνον τὰς ἄλλας τρεῖς!—70) Χρόνου-φείδου.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

—Ποῦ χωρὸς διὰ νὰ δημοσιεύσω ὠραίας εἰκόνας τὰς ὁποίας ἐπίτηδες ἐφερον ἐξ Εὐρώπης; ἰθεώρησα καλλίτερον νὰ δημοσιευθῇ τόση ὕλη ἢ ὅποια εἶχε σωρευθῆ, ἀφοῦ ἄλλως εἰς τὸ προ-

γούμενον φύλλον δημοσιευθῆσαν ὀκτὼ εἰκόνας καλλιτεχνικώταται.

—Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν ἀποστελλομένων αὐτὴν ἀναμνηστικῶς ἀποστολῆ τοῦ φύλλου.

Μόνον ἂν ἤθεε μέγα εἰς τὰ βόθρῳ τῆς ψυχῆς μου θὰ ἐγνώριζετε ποῖαν χαρὰν ἠδύνην δεῖν ἔλαβον τὸ μοιχομοριζομένον γραμματάκι τοῦ χαριτωμένου μου μικροῦ Νίκου ἢ Ζαλοκώστα διὰ τοῦ ὁποῦ μοι ἐξήτει νὰ ἐγγράψῃ συνδρομητὴν καὶ τὸν μικρὸν ἐξάδελφόν του Ἄγγελον Ἄνθ. Καμπάν, χαριτωμένον ὅσον ὁ Νίκος μου, ὁ ὁποῖος εὐχόμει γρήγορα γρήγορα νὰ μεγαλώσῃ, νὰ μοῦ γείνῃ ἀγοράκι χρυσὸ καὶ νὰ μοῦ γράφει μόνος του διὰ νὰ μὴ κουράζονται οἱ γονεῖς του πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκπράζω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὰς εὐμενεῖς κρίσεις των. Τὸ γραμματάκι σου, Νίκο τὸ ἐρύλαξα εἰς τὸ γραφεῖόν μου διὰ νὰ σκορπῶ γλυκὰ γλυκὰ τῇ μυρωδιᾷ του.

Ὅλα θὰ δημοσιεύσῃσι μετ' ἐπὶ σειράν των, φίλτατε Ἀρχιναύαρχε Θεμιστοκλῆ. Αἰ λύσεις σου ὄρθαι. Τὰ ζητηθέντα σοὶ ἀπέστειλα.

... Σὰς ἐκπράζω τὰς ἐγκαρδίους παιδικὰς εὐχαριστίας μου καὶ καταγοητευμένους ἐκ τοῦ προσφιλοῦς μου «Παιδικοῦ φύλλου» παρακαλῶ νὰ ἀνανεώσῃτε τὴν συνδρομὴν μου· μοὶ γράφει ὁ ἀγαπητὸς Γ. Μαντζαβίδος ὁ Παρνασσίδος.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς χαριτωμένης «Μικρᾶς Ἐφημερίδος» Δαρίας, μοὶ ἐνέγραψε τίςσασρας νέους συνδρομητὰς. Τὴν εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὰς ἐνεργείας.

... Ἀυτὴ ἡ ἀδελφὴ μου με ἐτρέλλανε καλὰ καὶ σώνει νὰ σοῦ φέρω τὴν συνδρομὴν της διὰ τὸ νέον ἔτος καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μὴ τὴν λησμονῆσῃς τὴν ἀλληλογραφίαν σου, μοὶ γράφει ἀγαπητὸς φίλος διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν Μικροὺν κάμπτιαν τὴν ὁποίαν εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν της.

Ἀγαπητῆ μου Ἡφαιστὲ Θρασίε τώρα δεῖτε ἤρχισες γράψαι μοι τακτικὰ διὰ νὰ πισθῶς ὅτι με ἀγκυρᾶς πράγματι ὅσον μοῦ γράφεις.

Κυρία Μαρία Θεοδωράκη, διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν σας. Σὰς εὐχαριστῶ. Πότε θὰ μοῦ μεγαλώσῃ ὁ μικρὸς Γιδώργος Χ. Δέδες διὰ νὰ μοῦ γράψῃ μόνος του ὅσα μοῦ γράφει ἡ μαμά του τὴν ὁποίαν εὐχαριστῶ διὰ τὰς περὶ ἐμοῦ συμπαιθεῖς κρίσεις της.

... Συγχαρητήρια εἰς τὸν κ. Γαλάνην διὰ τὰς εἰκόνας καὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν διὰ τὴν ὕλην... μοὶ τηλεγράφησεν ἡ φίλιτῆ Κέα Ἡπειρος.

... Τὸ προχθεσινὸν φύλλον σου ευρωπαϊκὸν οἰγουρινάκι, εὐγε! Συγχαρητήρια εἰς τὸν κ. Γαλάνην καὶ τοὺς συνεργάτας σου· μοὶ γράφει ὁ Ἰωάννης συνδρομητὴς μου Δον· Καϊσάρ. Πῶς ν' ἀπαντήσω τώρα εἰς τὸ γραμματάκι σου;

Βράδην τῆς Ντραμπάτοδας διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν σου λάβε χίλια φίληματα.

Ἀληθῶς ἔστινε λάθος φίλτατε δικαίε Ἀριστείδῃ διότι ἔ· πνεύματα μικρῶν· ἰδικά σου εὐρέθησαν ἄτια δημοσιεύσεως, ἀλλ' ἂν προσθήσῃς εἰς

τῆς Παρθενόπις, καθὼς μοὶ παρατρεῖ δικαίως, τὰ δύο ἄτινα δημοσιεύθησαν εἰς τὸ 4ον φύλλον ἄνευ υπογραφῆς τὸ ἀποτέλεσμα μένει τὸ αὐτό. Διὰ τὰς εὐγὰς σου σ' εὐχαριστῶ.

Ἄντι πάσης ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου ἀνάγνωθι φίλιτῆ Ὀθινοπωρινῆ βροχῆ τί ἐδημοσίευσεν ἡ «Παλιγγενεσία» τῆς 2 Ἰανουαρίου 1897 ἀριθ. 10.091, τὸ ὁποῖον λυποῦμαι διότι ἀναγκάζομαι ν' ἀναδημοσιεύσω:

«Ὁρελομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐνεπαί-σε χειρίστην ἐντύπωσιν ἡ ἐπιστολὴ μικροῦ συνδρομητοῦ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» τὴν ὁποίαν ἡ Διεύθυνσις αὐτῆς ἐσπευσὶ νὰ δημοσιεύσῃ καὶ δι' ἧς ζητεῖ ἐλεημοσύνην διὰ τὴν συντήρησιν της! Τὰ περιοδικὰ ἐκδίδονται διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ ὅχι διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ κ. Ρότσχιλδ πρὸς τὴν εὐσπλαγγνίαν καὶ τὸν ἔλεον τοῦ ὁποῦ ἀπεθύνονταί ἀναξιοπρεπῶς εἰς συνδρομητὰς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων». Ἄλλ' ἐκτός τοῦ κακοῦ τούτου, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ αὕτη ἡ τακτικὴ τῆς ἐπαίτειας θὰ κατανήσῃ ἡ χώρα ἡμῶν ἀπρόσιτος πρὸς τοὺς ἐξω πλουσίους καὶ ὁμογενεῖς.»

Φαντάζομαι τώρα τὴν χαρὰν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ἀστέρος, ὁ ὁποῖος λαμβάνει τὸ βραβεῖον τοῦ διαγωνίσματος καὶ βλέπει δημοσιευμένην τὴν εἰκόνα του εἰς τὸ «Παιδικὸν φύλλον». Μὴ τὸν ζηλεύετε μικροὶ μου φίλοι ἀλλὰ μιμηθῆτε τον.

Ἡ χαριστάτη συνδρομητρία μου Μιντιῶν Παπαδιέριος τῆς ὁποῖας τὴν εἰκόνα δημοσιεύσω, εὐρίσκειται τώρα εἰς Παρισίους μαθήτρια τοῦ Ὀβελίου. Ἡ Σάρα· Βερνάρ, ἡ μεγάλη καλλιτέχνης τοῦ κόσμου τῆν θαυμάζει, ὁ δὲ περίφημος ζωγράφος Durant ἔλαβε τὴν εἰκόνα της. Προχθὲς ἔλαβα ἐν γραμματάκι της εἰς τὸ ὁποῖον μοὶ γράφει τοὺς ἰσχυροὺς της καὶ με εὐχαριστεῖ διότι ἐγὼ τὴν παρεκίνησα νὰ ἐκπαιδευθῇ διὰ τὴν σκηνὴν εἰς τὴν ὁποίαν μίαν ἡμέραν θὰ λάμψῃ. Εὐγε της!

Σὲ ἐνέγραψα φίλιτῆ Μεταξούλα Βασιλείου καὶ περιμένω γραμματάκι σου.

... Λυποῦμαι ὅτι σὲ ἀρῆκα τόσον καιρὸν δίχως γράμμα· ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ συμβῇ πλέον· μοὶ γράφει ὁ φίλτατος Μικρομέγας καὶ μοὶ ἀποστέλλει μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ἀζίζας καὶ δύο φράγ· καὶ ὑπὲρ τῶν καθόντων ἐκ τῆς πλημύρας τὰ ὁποῖα ἀπέστειλα εἰς τὸν Σὸν Μητροπολίτην.

... Σοὶ εὐχόμει νὰ ζήσῃς ἐπ' ἅπειρον καὶ ν' ἀπακτήσῃς χιλιάδας συνδρομητῶν· μοὶ γράφει ὁ φίλτατος Εὐμολλπος ὅστις μοὶ ἐνέγραψε καὶ ἓνα συνδρομητὴν. Εὐχαριστῶ ἀγαπητῆ ἐκ καρδίας.

Φίλιτατε Γ. Καλετανάκη σ' εὐχαριστῶ.

Σ' ἔξελαβον ἀντ' ἄλλου ὁ διανομέης καὶ διὰ τοῦτο συνέβη τὸ λάθος ἐκεῖνο, φίλε Π. Καροῦσε.

Εἰς τοὺς λοιποὺς εἰς τὸ ἐπόμενον.